

Biskup Andrzej Józef Śliwiński

(1939 - 2009)

Biskup Senior Diecezji Elbląskiej

Urodził się 6 stycznia 1939 r. w Werblini koło Pucka (*na terenie parafii Świętego Michała Archanioła w Starzynie*), jako pierworodny syn Józefa i Stefanii z Kolińskich. Ma dwóch młodszych braci: Zbigniewa i Witolda oraz siostrę Domicelę.

Do Szkoły Podstawowej chodził w Werblini (4 klasy – w latach 1945 – 1949), a potem w Wejherowie (3 klasy – w latach 1949 – 1952). W zakresie szkoły średniej uczył się najpierw w wejherowskim Małym Seminarium Duchownym *Leoninum* (1952 – 1954), a następnie w *Collegium Marianum* w Pelplinie (1954 – 1956) i tam w 1956 r. zdał prywatną maturę. Warto dodać, że w tych szkołach uczył się z obecnym ordynariuszem pelplińskim biskupem Janem Bernardem Szlągą (*rok młodszym*). W ramach szeroko zakrojonej walki z Kościołem, ówczesne komunistyczne władze nie uznawały egzaminów maturalnych zdobywanych w tych kościelnych szkołach, więc musiał zdać egzamin państwowy, a dokonał tego w słynnej „Topolówce” w Gdańsku w 1957 r.

W latach 1956 – 1961 studiował w Wyższym Seminarium Duchownym w Pelplinie. Świecenia kapłańskie przyjął 17 grudnia 1961 w Katedrze Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Pelplinie z rąk ordynariusza chełmińskiego biskupa Kazimierza Józefa Kowalskiego.

W latach 1962 – 1964 był wikariuszem parafii Świętego Józefa w Wygodzie Łączyńskiej w powiecie kartuskim.

Potem w latach 1964 – 1968 studiował na Wydziale Teologicznym Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. W 1967 r. uzyskał tytuł magistra – licencjata na podstawie pracy *„Przynależność do Kościoła według «Mystyci Corpus Christi» i Soboru Watykańskiego II”*. Następnie powrócił do Pelplina, gdzie w seminarium duchownym w latach 1968 – 1992 wykładał teologię fundamentalną, religiologię i teologię dogmatyczną. Obowiązki diecezjalnego duszpasterza służby zdrowia pełnił w latach 1968 – 1970, duszpasterza rodzin (1968 – 1972), a w latach 1969 – 1980 był także sędzią w Sądzie Biskupim. Od 1970 r. był kanclerzem Kurii Diecezjalnej Chełmińskiej. Ten obowiązek pełnił do 1986 r.

W styczniu 1972 r. obronił na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim doktorat z teologii dogmatycznej, na podstawie dysertacji *„Idea Ludu Bożego we współczesnej eklezjologii”*, której promotorem był ks. prof. Czesław Bartnik.

W latach 1974 – 1980 był duszpasterzem akademickim, a także ludzi morza (1978 – 1992).

W 1982 r. został przez ordynariusza chełmińskiego biskupa Mariana Przykuckiego obdarzony godnością kanonika gremialnego Kapituły Katedralnej Pelplińskiej.

Papież Jan Paweł II w dniu 9 maja 1986 r. mianował go i prekonizował biskupem pomocniczym diecezji chełmińskiej i przydzielił mu stolicę tytularną Arindela. Sakrę biskupią otrzymał 15 czerwca 1986 w Katedrze Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Pelplinie z rąk Prymasa Polski i metropolity warszawsko – gnieźnieńskiego kardynała Józefa Glempa oraz biskupa chełmińskiego Mariana

Przykuckiego, biskupów pomocniczych chełmińskich: Zygryda Ignacego Kowalskiego i Henryka Józefa Muszyńskiego. Jako hasło swojej biskupiej posługi obrał słowa „*Illum oportet crescere*”, czyli „*Trzeba, aby On wzrastał*”.

W latach 1986 – 1992 rezydował w Gdyni przy parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa, której był równocześnie proboszczem oraz pełnił obowiązki wikariusza generalnego diecezji chełmińskiej i wikariusza biskupiego ds. Duszpasterstwa Wybrzeża.

W dniu 25 marca 1992 r. papież Jan Paweł II mianował go biskupem nowo utworzonej diecezji elbląskiej. Ingres do katedry Świętego Mikołaja w Elblągu odbył 17 maja 1992 r. W pasterzowaniu diecezją elbląską wspierał go biskup pomocniczy Józef Wysocki.

Jako biskup elbląski w dniu 1 października 1992 r. erygował Wyższe Seminarium Duchowne w Elblągu. Wykładał w nim teologię dogmatyczną.

Z wielką troską przystąpił do organizacji struktur nowo powstałej diecezji. 27 maja 1993 r. powołał do istnienia diecezjalne *Caritas*, Pomezkańskie Studium Teologiczne w Elblągu i Kwidzynie, Diecezjalne Centrum Duszpasterskie, Dom Formacyjny Świętego Wojciecha w Mikoszewie, Dom Formacyjny Rodzin w Elblągu i wiele innych instytucji duszpasterskich.

W dniu 16 października 1993 r. w myśl bulli papieża Jana Pawła II *Totus Tuus Poloniae Populus* z 25 marca 1992 r. powołał Kwidzyńską Kapitułę Konkatedralną Świętego Jana Ewangelisty i Kapitułę Konkatedralną Świętego Wojciecha w Prabutach.

Natomiast 21 września 2002 r., z upoważnienia papieża Jana Pawła II podniósł kościół Świętego Mateusza w Nowym Stawie koło Malborka do rangi kolegiaty i ustanowił przy nim Kapitułę Kolegiacką Żuławską, (*lecz nie mianował do niej kanoników*).

Od 1991 r. do roku 1996 w ramach Konferencji Episkopatu Polski pełnił funkcję przewodniczącego Podkomisji ds. Kultury Zdrowotnej i Sportu, od roku do 1988 przewodniczącego Komisji ds. Duszpasterstwa Ludzi Morza oraz od roku do 1988 członka Komisji ds. Duszpasterstwa Rolników. Był także prezesem Katolickiego Stowarzyszenia Sportowców Rzeczypospolitej Polskiej w latach 1987 - 2006.

6 czerwca 1999 r. gościł w Elblągu papieża Jana Pawła II, który z okazji swojej VII pielgrzymki do Polski odprawił tam nabożeństwo czerwcowe.

W dniu 2 sierpnia 2003 roku złożył na ręce papieża Jana Pawła II rezygnację z funkcji biskupa diecezjalnego. Jego rezygnacja została pozytywnie rozpatrzona i odtąd Śliwiński jest biskupem – seniorem i mieszka przy katedrze Świętego Mikołaja w Elblągu.

Wydał drukiem swoją pracę doktorską (w 1974 r.) oraz ponad 60 artykułów teologicznych i pastoralnych.

Biskup Senior Andrzej Śliwiński zmarł dnia 9 września 2009 roku o godzinie 7.45 na Oddziale Kardiologicznym Wojewódzkiego Szpitala Zespołonego w Elblągu.

Elbląg, dnia 10 września 2009 roku.

Ks. dr Zdzisław Bieg

KANCLERZ KURII